בראתי יצר הרע ובראתי לו MONSEY EDITION פלג המנחה ע"ט – 6:48 הדלקת גרות שבת – 8:01 זמן קריאת שמע/ מ"א – 8:49 9:25 – איריאת שמע /הגר"א סוף זמז תפילה/להגר"א – 10:37 שקיעת החמה שבת קודש – 8:19 בוצט"ה צאת הכוכבים – 9:09 צאה"כ / לרבינו תם – 9:31

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG ORSENDANEMAILTO

פרק ב' דאבות

שבת קודש פרשת מטות-מסעי – ר"ח מנחם אב תשפ"ה Shabbos Kodesh Parshas Matos-Masei - July 26, 2025

ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת

התורה אשר צוה ה' את משה ... (לא-כא) - חומרת הכעם לרש״י: לפי שבא משה לכלל כעס בא לכלל טעות. שנתעלמו ממנו הלכות יעולי נכרים. וכז אתה מוצא בשמיני למלואים. שנאמר (ויקרא י. טז) ויקצוף על אלעזר ועל איתמר. בא לכלל כעס. בא לכלל טעות. וכן (במדבר כ. י - יא) בשמעו א המורים ויר את הסלע. ע"י הכעס טעה.

כבר הזכרנו פעמים רבות את דברי הזוהר הקדוש (חלק ג. קנב.) המדבר בחומרת האומר שיש בתורה סיפורים שלא נכתבו כי אם לשם סיפור בעלמא. הזוהר הקדוש וקללם ר"ל על עצם הבנה זו. כי בזה הוא נותן דופי בתורה, וכאילו אומר שהתורה מעלה בתכליתה, ועשתה את עצמה קרעים קרעים כשבין ההוראות היא עושה רווח בדי לספר לנו סיפורים. וח"ו מלומר כז. אלא עלינו להביז שכל סיפור באים להורות נו הליכות והלכות שעל האיש הישראלי להתדבק בהם.

זה הדבר אנו רואים כאן בדברי רש"י. התורה מביאה שלושה מקרים שבהם נכשל משה בכעס. ועצם הדבר שהתורה מגלה לנו את מכשלותיו של 'אדוז הנביאים' כבר מגלה לנו שלא דבר של מה בכר הוא. ומאיר רש"י את עינינו ומביא לנו את האמור ב'ספרי' (במדבר קנז) שכל השלושה באים ללמדינו את תוצאותיה של עווז ה'כעס'. שאפילו צדיק נשגב כמשה רבינו. שזכה לקבל התורה מפי הגבורה בא לידי שכחת התורה ולידי טעות כתוצאה מז הכעס. ובסיבתה שגה פעם גם במעשה. והיא שגרמה לו שלא להיכנס לארץ, על אף שאין ספק שהתכווין בכעסו רק לשם שמים. ואם משה רעיא מהימנא אירע כך. על אחת כמה וכמה שמוטל על כל אדם מישראל להיות זהיר מאוד מז הכעס. כי מתור כר יבוא ח"ו לידי שכחת התורה. וכפי שחז"ל

איש כי ידר נדר לה' או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דבר ככל היוצא מפיו יעשה ... (ל-ג) - בענין הכח של תשובה

ם אחר עשה נדר. אסור לחלל דברו, ומ״מ התורה הקדושה נתנה לו אופן לפטור κ צמומהנדר, והיינו ע"י התרת חכם. שהולך לחכם ואומר שמתחרט על נדרו, וע"י הכם עוקר את נדרו, ומזה למד **המסילת ישרים** (פ"ד) דבר נפלא בעניז הכח של זשובה וז"ל: "שבהיות השב מכיר את חטאו ומודה בו ומתבונז על רעתו ושב ומתחרט צליו חרטה גמורה דמעיקרא כחרטת הנדר ממש - שהוא מתנחם לגמרי והיה חפץ משתוקק שמעולם לא היה נעשה הדבר ההוא ומצטער בלבו צער חזק על שכבר נעשה הדבר ועוזב אותו להבא ובורח ממנו, הנה עקירת הדבר מרצונו. יחשב לו בעקירת הנדר ומתכפר לו. והוא מה שאמר הכתוב: וסר עונר וחטאתר תכפר. שהעוז סר ממש מהמציאות ונעקר במה שעכשיו מצטער ומתנחם על מה שהיה למפרע". עכ״ל. הרי מבואר מדבריו שע״י החרטה שאחד עושה בתשובתו, עוקר המעשה העבירה

וכדאי להביא מעשה נורא בהאי ענין: ידוע על מדן הגאון רבי ברוך בער לייבאוויץ

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (40)

Traveling: Shinui Makom. There are a number of relevant halachos about berachos when traveling by car. The most common is regarding change of place (שימי מקום) while eating. This can necessitate a new *beracha rishona* before continuing to eat. To understand this we have to become familiar with the laws of shinui makom under regular circumstances. These are very important halachos to master for the whole year.

Berachos. If a person is eating and changes his location by leaving the house or entering the house, it can invalidate his first beracha. Just like a decision to stop eating requires one to repeat a beracha if he changes his mind for a new act of eating (1), a change of place is considered a new act of eating (2). Halacha views eating as being associated with a particular place. This need for a new beracha depends on: 1) The type of food being eaten, and 2) If he was eating alone or with other people.

Type of Food. When one eats bread or *mezonos* (except rice), he must say the after-beracha in that place, due to the important act of eating such foods in that place. Even if he left that place,

מאת הנאון מייר היב ברוך הירטפלו טליטיא, ראט כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס

he must still make an effort to return to recite the after-beracha. However, if he eats foods that have only a *Borei Nefashos* as the after-beracha, he doesn't need to return and can recite the beracha where he is (3). If he consumed wine or fruits of the seven special species, there is a difference of opinion if he must return (4). and because of the doubt he should return for the beracha. Whenever there is a clear obligation to return [he ate a kezavis of bread or *mezonos*], this creates an attachment to the first place and halacha considers it as if he never left. No new beracha is necessary to continue eating. However, by *Borei Nefashos* items, a new beracha is needed. In all these cases there is no difference if one wants to continue eating in the new or old place. Regarding wine and the seven special species of fruits (ו' המעים) since there is a doubt, one should avoid the situation by not changing locations. If he did he should not say a *beracha* before continuing.

Eating with Others. Even if one ate a Borei Nefashos food, if he purposely ate with even one other person, there is a degree of attachment between them, and his first beracha is still valid if he returns to his first company (5). (To be continued next week iv"H)

ביז הריחיים – תבליז מדף

paskens: One who eats from a שחלטת גוי is שחלטת בודי - הי"א] רמב"ם. The הייב מלקות מדאורייתא is שחלטת גוי ושמות לד.טו' "וכורא לד ואכלת מזבחר". From the fact that the מוברה is warning us to stav away from the ושמות לד.טו' it is אסיר to eat from their שריטם. The של יב"ז רמב"ם adds: we make a "גדר גדול" and even if we know that a certain שריטם, is not a אסיר stil his איסור is considered עכו"ם is considered רבב"ז and **כדי**ם and **בדב**"ז heam that the עכו"ם holds if we know the עכו"ם is not a עכו"ם

The רמב"ם brings the above מא ביסוק brings the במודן brings the מא ביסוק is learning from is only discussing מא ביסוק the מאב"ם is learning from is only discussing eating from שריטת עכו"ם נבלה who in the *aov's* house. The וס' הז רא"ש therefore brings the שריטת עכו"ם עכו"ם עכו"ם עכו"ם עכו"ם עכו"ם therefore brings the וס' הז רא"ש. This Is because the *Torah* says: "דברים יב. כאו "וזברות ואכלת". The *pasuk* is saving, if one wants to eat בשר he must *shecht* and only then may eat it. This is שמע that only one who is היברות in מצווה can allow you to eat. This excludes a עכי"ם that is not מצווה that only one who is הדיני שרויטה סל שייכות. אייכות סוו מצווה that only one who is משמע his מעלת – מתיר would not be מי"ד ס' ב'. א'ז ש"ז, The ימיד ש would not be רמיב"ם and the במב"ם hetween the reasons of the חילוק אסיור would be בשר מה"ת would be שחיטה anymore, his עמים anymore, his עמים and only מארים and only שחיטה anymore, his שחיטה because of the אדר. According to the שייכות and the יבילה מדאורייתא would be שרוטת גר תושב and the אייני שרוטה שייכות because he has no נבלה מדאורייתא

on דינים has שמילת נכרי נבלה He explains because שמילת נכרי נבלה Vet מילת נכרי כשר asks: Why is ומהדורא תליתאה ע"ז דף כו: ד"ה ימול] **תוס' רי"ד** how to do the בעלה B a אוייב ווke no. ובלה b שהיים. like no בינים. therefore. since a אייד to these בינים his a בינים is a בינים. However, by שהייה או tis the that needs to be removed and it may be accomplished even by a חבורה, so since it's a result-oriented, it is מברי, it is משרב. Similarly, we find by a אבות סוכה, since the criteria is that as long as the סוכה was made by a מצות סוכה, since the criteria is that as long as the גוי

בארות ס' ע"ו] explains: Any חלות באדם done by a person falls into 2 categories: 1)The הדין היעדות ס' ע"ו] בארות ס' ע"ו] בארות ס' ע"ו] היאדם שחיטה, Makes the person who is creating the הדין. It is the person who is creating the שחיטה, Arriwal בעשה itself (not the כת האדם), makes the שחיטה. is needed, the אדם isn't the מעשה שחיטה is. The מעשה שחיטה between these 2 types of בר גברא is. In the first scenario since it's the אדם who is אוסר ז'ס מתגיר. he has the power to attach conditions to his בעשה. For example, when making הידושיו זיס קינינים, one may stipulate that the חלות not take effect unless a מתאים in the 2™ scenario, since it's the מעשה that is the בתיר that is the בתיר that is the בתיר that is the בתיר attach any to the מעשה. For example: A מעשה to the מרטה. For example: A מישה should not be valid unless my מרטה. Since it is not he that is creating the חלות, but the מעשה itself. (1) שו"ע או"ח קע"ט (2) שם:קע"ח (3) שם:קעח:כו

Apta Ray, R' Avraham Yehoshua Heschel zt"l (Ohev Yisroel) would say:

' שש ערי מקלט תתנו ארבעים ושתים עיר" there are six words, and in the paragraph ' שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד' of "Ve'ahavta" there are forty-two words. "Shema Yisrael" accentuates kabbalas ol malchus shamavim and the paragraph of "Ve'ahayta" deals with absolute love of Hashem. The 48 spiritual cities of refuge of Jew are the 48 words of "Shema Yisrael." Through submission to the yoke of Heaven and love of Hashem, a Jew achieves His forgiveness for his sins.'

A Wise Man would say: "Ignorance of the law excuses no man from practicing it."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

- Building That Relationship Matters! 855 400 5164 / Text 323 376 7607 / kvodshomavim ora

Mazel Toy to the Frank and **Hoffman Mishpachos on the** engagement of their children Chaim Zev & Leah'le ה״ר שיזכו לבנות ביתנאמו

זעשה מעיקרו, והוי כאילו לא עשה העבירה כלל. זהו הכח של תשובה! **זצ"ל** שיראתו היתה כל כך עמוקה כמו תורתו, וכאשר חלה אביו מחלתו האחרונה.

הקדושים גילו לנו מפורשות במקום אחר (פסחים סו:): 'ריש לקיש אמר כל אדם שכועס. אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו. אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו' וכו'. ומן הראוי גם שנשים לב כמה רעה גרמה לנו תקלתו של משה כשבא לכלל כעס. כי העונש המר שקיבל כשאמר 'שמעו נא המורים' השפיע לדורות. שכן מבואר בספה"ק (**אוה"ח הק'** במדבר כ, ח; דברים א, לז) שאילו היה זוכה משה להיכנס לארץ ישראל לא היה בית המקדש חרב. ולא היינו גולים. על כז

שהיה כולו לשם שמים הביא עלינו אסונות קשות כמו אלו. על אחת כמה וכמה שכעסם של בני אדם פשוטים שהם על פי רוב על עניני חומר וגשם בלבד ואכז איתא בגמרא (פסחים סו:): 'א"ר מני בר פטיש כל שכועס. אפילו פוסקיז עליו גדולה מז השמים מורידיז אותו'. ואולי משמש מאמר זה כמקור להא דאיתא בספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ז' (מהדורא קמא, נט) שהכעס מקלקל את הפרנסה,

זכור נזכור ותשוח עלינו נפשנו. מכך שהכעס גרם החורבן הנורא, והביא עלינו

את כל הצרות הקשות הסובבים אותנו בגלותינו המר. ואם כעסו של צדיק זה

והא לך לשונו: ׳הכעס מזיק לעשירות. וכשהיצר מסית לאדם שיכעוס. ידע שבזאת השעה ישפיעו לו מלמעלה איזה סך ממון, והיצר רוצה לקלקל זאת ההשפעה'. וכבר גילה **מרז האר"י הק'** בהרבה מקומות. ובפרט ב'שער רוח הקודש'. בחומרת עוון הכעס, וביז הדברים מביא, שזה העוון מונע מהאדם מלהשיג אפילו השגה כל שהיא. עוד מביא האר"י הק' בכתביו, שפגם זה העוון הוא גדול הוא עד מאוד. ותיקונו קשה כמעט פי שנים מתיקוז החטא הידוע. כי על החטא הידוע צריכים לצום פ״ד תעניות, ועל עוון הכעס צריכים צלום קנ״א תעניות, כי זה העוון משנה את מהותו של האדם למאוד. כי בסיבתה הוא מחליף את נשמתו בנשמה מסטר"א . הכל ידוע הוא שהאר"י הק' הקפיד על זה העוון יותר מכל החטאים שבעולם. סבר רבינו שהוא מחוייב מתורת מצות כיבוד אב להיות אצל מטת אביו יומם ולילה. וכר היה רבינו ישב אצל אביו ימים ולילות עד שהיתה ממש סכנה לבריאותו. לבסוף הסכים שאחר מבני הישיבה ימלא את מקומו לילה אחר. ובאותו לילה נפטר אביו. חלשה דעתו, שמא מות אביו נגרם מחמת שלא עשה מצות כיבוד אב כראוי, ודאג

והצטער עד שלא יכל להגיד שיעורים. באותו זמו בא שליח מהחפץ חיים להזמינו שיבוא אליו. כשבא אל **החפץ חיים**, אחז את ידו חצי שעה, והסביר לו מהות התשובה, והדגיש וחזר והדגיש עשרות פעמים, שאין התשובה רק כפרה על העבירה, אלא שתשובה מהפכת את האדם לאיש חדש, ודיבר עמו עד שקיבל רבינו דבריו, וקרא על עצמו "איר ביז אנייער! איר ביז אנייער!" (אדם חדש אני! אדם חדש אני! והוסיף ע"ז **ר' מרדכי מנחם שוואב זצ"ל**. שהוא זוכר. שפעם אחת בהפסקה

בתפילת ראש השנה אמר לפלא. "היינט, אין מיטן שמונה עשרה, האט דער חפץ חיים מיר געראטעוועט"! [היום באמצע השמונה עשרה. הציל אותי החפץ חיים"!] הבנתי כוונתו. שפגש בו היצר הרע עם המחשבות האלה שהוא הרג את אביו. וכשנזכר בדברי החפץ חיים נתבטלה מחשבתו. באמת דאג על דבר שאינו. מפני שהתשובה לא די שמכפרת על החטא. אלא גם מהפכת את האדם למציאות אחרת. לאדם חדש. ואיז זה אותו אדם שהיה אתמול. והוא כקטז שנולד ממש. וממילא אין כאן רוצח עוד, ואין הוא אותו איש. [מאמר מרדכי ח"א עמ' לב]

'עבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני ה' עד הורישו את איביו מפניו ... (לב-כא)

Ask Yossi Ben Chanan whether he believes miracles are possible, and he may well go back, in his mind's eye to the long night he spent on Tel Shams in October 1973. Having been wounded already in the head, he nonetheless rejoined his men and his commander. Yanosh Ben Gal, for the drive towards Damascus. A week after the disastrous surprise Syrian attack on the Golan, Israeli troops had repulsed the invaders and were fighting the retreating Syrian Armored Corps along the highway to Damascus, when they encountered opposition in the form of the well entrenched and fortified hilltop at Tel Shams. Tel Shams is another of the volcanic mounds, or hills on the Syrian plateau. Every inch of that hill was fortified by the Syrians, and all of the bunkers and gun positions faced west, towards Israel. All of the entrances to the bunkers faced north-east, towards Damascus. Imagine a cross section of an anthill, with its various connecting tunnels and storage areas and you kind of get the idea. The Israelis, determined to send a message to Syria that would make them think twice before ever crossing the border again were set on reaching the outskirts of Damascus, which could not be accomplished as long as the Syrians controlled the road from their vantage high atop Tel Shams.

After a failed frontal assault, a closer look at the aerial recon photos revealed a weak spot in the Syrian defenses; there was a shepherd's path that might be approachable from the rear, so Yossi Ben Chanan, later a Major General who served as Commander of the IDF Armored Corps, volunteered to take his seven tanks up on what amounted to an almost impossible approach in order to surprise the Syrians from the valley behind them. Although his plan succeeded, his tank was hit in the battle and he was thrown nearly twenty feet in the air from his burning tank, breaking his leg in three places. What was left of his unit pulled back, having succeeded in their mission to disable the tanks and guns on top of Tel Shams.

Ben Chanan's tank driver, Tzvika, also on foot having escaped after the tank was destroyed, risked his life to jump back into the burning tank and remove the radio, enabling them to get word to Ben Gal's unit that they were alone and wounded, behind enemy lines. In the middle of what he would later describe as the longest and loneliest night of his life, Yossi Ben Chanan recalled being able to hear Arab voices walking along the hilltop and being sure his life would end that night. It probably would have - with no troops to send, and no armor to back them up, not to mention all the other places what few forces remained were needed - there was no hope that Yossi Ben Chanan would make it through the night, let alone survive the Syrians who would obviously find him once dawn broke.

Commander Yanosh Ben Gal was sure he was saying goodbye to his closest friend, because after all, there are no such things as miracles. At least he thought there weren't, until Yoni Netanyahu (he who would later be of Entebbe fame) arrived at their position, and walked into the radio room. A Captain in the Matkal recon unit, the most elite unit in the Israeli army, he immediately volunteered to bring Yossi and his soldier out. Anyone watching this would have seen all the arched eyebrows and realized this was not just an impossible mission, it was a suicidal one. But someone forgot to tell that to Yoni, who had been at Yossi side only a few months earlier.

With no real backup, and no vehicles capable of getting them up to Tel Shams, they came up the same rear approach to the hilltop ... on foot! When they finally found Yossi Ben Chanan with dawn about to break, they realized they would never be able to get him down off the hill; his legs were too badly broken, and first light was approaching. Again, they were all doomed, but, for whatever the reason, *Hashem* seemed to have different plans for them.

Inexplicably, Ben Gal found, in the middle of the battlefield ... a helicopter! Commandeering it himself, they flew in, picked Yossi and his soldier out from the heart of the enemy position, and brought them back to base. (Yoni and his men. for whom there was no room in the small helicopter, simply turned and walked back down the mountain!)

תרת הצב? על הפטרות Apenetrating analysis of the weekly בה ממר ה' מה מצאו אבותיכם כי עול כי הערה הדבל ויהבלו (יימ' ב-ה) אבותיכם בי עול מי ההבל ויהבלו (יימ' ב-ה) אבותיכם הבל ויהבלו (יימ' ב-ה)

nation for having transgressed the cardinal sin of idol worship. Interestingly, Hashem lamented how the nation "distanced themselves from Me, and they went after futility and themselves became futile." But is it not obvious that one will become futile if he chases after futility?

R' Mendel Hirsch zt"l (Seder Haftoros) explains that practicing idolatry was not a rational decision made on a person's part, rather it was prompted by one's evil inclination which harassed him relentlessly into submission. On the whole, Jews eschew idol worship and find greater pleasure in serving the Almighty due to their deep spiritual connection to

This week's *Haftorah* marks the second of the three weeks *Hashem* and His *Torah*. While everything in the world was of calamities in which Yirmiyahu HaNavi castigates the created for and is meant to be used in the service of the Almighty, as dictated by the *Torah*, if it should ever be used for idolatry, it will lose its meaning and become a futile object with no purpose in the world.

As a result, a Jew who just stops living an observant *Torah* life, rachmana litzlan, is simply lost and the hope is that eventually he will find his inner spark which will reignite his passion for *Torah* and *Mitzvos* and redirect him back to the more fulfilling life of a G-d-fearing *Torah* Jew. However, a Jew who defects from a *Torah* lifestyle and adopts other cultures or beliefs will find himself leading a tragically futile life with no end in sight.

ויעל אהרו הכהו אל הר ההר ... וימת שם בשנת

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Why is the exact date of Aharon's petira mentioned? We don't find this by other people? Secondly, why, when saying Aharon's name this time, does the *Torah* add "*Hakohen*" The **Terumas Hadeshen** addresses the first question and says that right after Aharon's petira, the Torah says, "וושמע הוכענור". They heard of our tragedy of losing Aharon and waged war against the *Yidden.* Why davka at that specific time did they attack? The answer is because they realized then that the month of Av is one in which the mazel of Klal Yisroel is not good. As Chazal teach us, one should postpone a court case scheduled for this month until after Av. They, therefore, struck Klal Yisroel at that time, with the date playing a pivotal role in the sequence of events,

Rabbeinu Bechaye in his **Sefer Kad Hakemach** offers another thought. The *Torah* wanted to teach us the concept of מיתת אהרן ,Hence שקולה מיתתן של צדיקים כשריפת בית אלוקינו'. Hence מיתת אהרן ,Roce בית אלוקינו'. שקולה מיתתן של צדיקים כשריפת בית אלוקינו'

The **Pardes Yosef** adds that this is why the *Torah* only wrote the date in this *parsha* and not in *Parshas Chukas* where Aharon's *petira* is also cited.

Because Chodesh Av commences this week, we will offer one more machshava. Aharon was the exemplar of אותב ורודף , the quintessential promoter of achdus. It is no small wonder that with his passing in the month of Av, there was a weakening of unity among us, and the aveira of sinas chinam was able to rear its ugly head. Maybe that is why it says Aharon Hakohen. The very reason he became the Kohen Gadol was because of his special middah of having a lev tov and "farginning" yenem. And as the **Sefas Emes** writes: Aharon's zechus should stand by us at this time of year, and in his merit, we should be zoche to the rebuilding of the Bais Hamikdash b'karov!

מטל למה הדבר דומה ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד ... (לו-יא)

משל: The Gemara (Shabbos 150b) relates the following story: There was once a very pious man who was taking a Shabbos afternoon stroll around his property and realized that part of his fence was broken. He immediately stopped, assessed the damage and analyzed what was necessary to fix it. Then it hit him, "Today is *Shabbos*, how can I think of his actions. The **Arizal** writes that the pious man mentioned fixing a fence on *Shabbos*?!"

improper thoughts and he undertook not to touch the fence for the rest of his life.

Due to his pious actions, a miracle occurred and a "צלף" (caper) bush grew out of the fence. From this bush he was able to support himself and his entire family!

daughters of *Tzelafchad* married and had fruitful lives. There intentions with improper actions.

is an important lesson to learn from Tzelafchad. The Gemara (Shabbos 96b) tells us that Tzelafchad was killed because he desecrated shabbos by gathering woods (according to some Meforshim). However, Tosfos (Bava Basra 119b) explains that Tzelafchad's actions were pure. His intention was so that everyone should see and learn what happens to one who desecrates Shabbos in order that no one will come to replicate above was a gilgal of Tzelafchad and came to this world to Right then and there he decided to punish himself for his rectify his actions. He transgressed a sin with impure intentions and rectified it with real pure intentions. A miracle then occurred and a fast-growing bush - צלף - identical to his name, *Tzelafchad*, then grew out of his fence.

R' Chaim Volozhiner zt"l, explains that pure intentions are only as good as the action they are present in. Hashem במסק: Sefer Bamidbar ends with the story of how the counts our actions, and then the intentions therein, not one's

לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה ... (ל-ג)

INSIGHTFUL TORAH THOUGHTS ON THE WEEKLY SEDRA TO LEARN AND TO ENJOY BY R' MOSHE GELB

A son was born to a talmid of the Mir Rosh Yeshivah, HaGaon R' Nosson Tzvi Finkel zt"l, and the thrilled father asked his beloved *Rebbi* if he would honor him with *sandakaus* at the *bris*. The *Rosh Yeshivah* expressed his excitement at the news and told him that he would be delighted to attend the bris. However, although he would be honored to serve as sandek practically speaking, he hadn't been feeling well recently and would have no way of knowing if he would have enough strength to do so until the actual day of the bris. Indeed, on the day of the bris, the Rosh Yeshivah's family sent a message that unfortunately, the Rosh Yeshivah was feeling very weak and unwell and would not be able to serve as sandek at the bris. The talmid was disappointed, but without any choice in the matter, he gave the kibbud to someone else.

As the bris was about to begin, a small commotion arose at the entrance to the hall. The word went out: R' Nosson Tzvi was outside! As quickly as he could, the father ran out to the car where the Rosh Yeshivah was sitting, looking pale and weak.

"Rebbi! I don't understand!" the talmid said. "The Rosh Yeshivah said he was unwell ..." R' Nosson Tzvi smiled, and replied, "To be sandek, I do not have the koach, but I said I would come to the bris - and a yid must always keep his word!"

Rabbosai, we are now entering the tekufah known as the "Nine Days" leading up to Tishah B'av. As is known, the Bais HaMikdash was destroyed through sinas chinam. But the Chofetz Chaim zt"l explains that this does not refer to sinah - hatred per-se, but to the *lashon hara* it engendered. How careful we must be with what comes out of our mouths!

Indeed, **Sefer Maalos HaTorah** states that if *lashon hara* destroyed the *Bais HaMikdash*, our words of *ameilus baTorah* will rebuild it. Let us now be *mischazek* - both in speaking words of *Torah*, and in keeping the words that emanate from our lips. Torah is emes and our words must be emes and with that we will be zocheh to the geulah sheleimah b'karoy!